

større eller mindre Vægt jeg ikke skal bedømme, men hvis Værd jeg dog alligevel ikke skal underkende, at det er ønskeligere at give Regjeringen i dette Tilfælde en udtryffeligt, en særlig Stadsfæstelse, saa har jeg erklæret, at jeg for mit Vedkommende ikke vilde finde nogen Betænkelighed ved at forelægge en saadan særlig Stadsfæstelseslov til Hs. Majestæts Underkrift.

Forsaauidt det af den ærede Landsthingsmand er udtalt, at efter hans Mening, en provisorisk Finantslov ikke kan gives ifølge Grundlovens § 52, saa maa jeg for det Første bringe i Erindring, at her ikke foreligger Spørgsmaal om en provisorisk Finantslov, men Spørgsmaal om en provisorisk almindelig Lov. Men jeg vil dog dermed aldeles ikke have indrømmet, at den ærede Landsthingsmands Anskuelse er den rigtige eller af Regjeringen er anerkjendt som utvivlsomt rigtig. Jeg erkjender meget vel, at det kan være et tvivlsomt Spørgsmaal, hvorvidt efter Grundlovens § 52 selve Finantsloven kan gives provisorisk eller ikke; men jeg maa erklære det tillige for at være et aldeles aabent Spørgsmaal, og, forsaavidt der er Spørgsmaal om min personlige Mening i denne Henseende, maa jeg erklære, at jeg for mit personlige Vedkommende antager og stedse har antaget, at selve Finantsloven kan gives provisorisk; men naturligviis maae da ogsaa de Omstændigheder, som Grundlovens § 30 betegner som særdeles paatrængende, være tilstede i den Grad, at det er nødvendigt. Men Regjeringen forlanger kun med Hensyn til dette Spørgs-

maal, at det holdes aabent, og jeg indskrænker mig, altsaa til paa Regjeringens Vegne blot at forvare Regjeringen imod at have erkjendt Rigtigheden af den Anskuelse, som den ærede Landsthingsmand fremsatte.

Klausen: Det er ogsaa kun en simpel Forvaring, jeg skal tillade mig at fremsøre. Naar det nærværende Lovforslag bliver betragtet i sin historiske Sammenhæng, da tror jeg, at der kan være Anledning til at bemyndige, at dets Antagelse kunde synes at indeholde en Godkjendelse af den Fremgangsmaade, som er brugt fra Regjeringens Side, først at opløse Rigsdagen, og derefter, indtil Sammenkaldelsen af en ny Rigsdag, at udstede en provisorisk Skattelov. Det kan under de nærværende Forhold ikke være min Agt at forfølge denne Betragtning videre; men jeg skal indskrænke mig til at afgive en Erklæring, hvortil jeg finder mig opfordret. Jeg formaar nemlig ikke at indsee, hvorledes der vilde blive nogen Sandhed tilbage i den constitutionelle Myndighed, som er tillagt Rigsdagen overfor Regjeringen, dersom Retten til at opløse Rigsdagen skulde blive combineret paa den Maade, som det her er skeet, med Magten til at udstede provisoriske Skattelove. Naar jeg altsaa ikke stemmer imod det nærværende Lovforslag, da skeer det med den udtryffelige Forvaring, at deri ikke ligger fra min Side nogen Anerkjendelse af den constitutionelle Retmæssighed af det Historiske, hvorved dette Lovforslag er blevet foranlediget.